

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tak for de venlige ord. Jeg har da altid stor forståelse for, at regeringen tilstræber at blive kloge; det er jeg helt med på.

Derfor bare dette ene spørgsmål til boligministeren, inden jeg nu overvejer, om vi skal lade tiden gå lidt: Kan vi få sikkerhed for, at staten ikke i den periode, der så måtte gå, vil udnytte muligheden for at ekspropriere boliger, f.eks. de 29 boliger, som politiet har kig på her i København?

(Kort bemærkning).

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Frank Aaen, at det såmænd ikke kun var venlige ord, men når jeg ser på problemet, vil jeg også gerne se problemets omfang. Det er jo ikke ubekendt for Boligudvalget, at jeg har haft denne diskussion med hr. Thustrup Hansen siden foråret, og jeg betragter det faktisk som en ting, som vi vil få afklaret stille og roligt, efter at vi har set på, hvordan behovet er.

Jeg må også sige til hr. Frank Aaen, at med hensyn til det med de 29 boliger tror jeg nok, at der ligger et eller andet svar fra Rigspoliti- chefen, som skulle studeres lidt mere grundigt, men lad nu det være; det er ikke det, der er mit budskab.

Det, hr. Frank Aaen står og venter på, er, at vi selvfølgelig ikke tager noget tiltag for at inddrage lejligheder i den periode, hvor vi undersøger sagen. Det ville jo ligesom være at sige til Folketingets Boligudvalg og ikke til Folketinget, at man er ligeglad med sådan en diskussion. Det er jeg ikke, og det sagde jeg også under mine principielle overvejelser. Men jeg vil gerne se på omfanget: Er der nogen, der har nogle tilkendegivelser, som de måske har planlagt læn- gere frem, så vil vi da se på det. Men jeg vender tilbage til Folketingets Boligudvalg, når vi har undersøgelsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg forstod godt, at det ikke kun var venlige ord, men at der også var realiteter bag de venlige ord. Det er vi meget tilfreds med, og vi er også meget tilfredse med, at vi kan regne med, at boligerne er fredet indtil videre.

Jytte Wittrock (S):

Det er vel ikke nogen overraskelse, at de syns- punkter, som boligministeren har lagt for dagen, er vi i Socialdemokratiet meget enig i. Vi er også overordnet imod, at man skal nedlægge boliger, især så længe der er mangel på boliger. Vi skal ikke have nogle særlige rettigheder for det offentlige, hvis der ikke er gode argumen- ter.

Men vi vil gerne afvente de undersøgelser, man er i gang med, og se på, hvor stort proble- met er, og så i øvrigt også i forbindelse med lejelovgivning se at få løst et eventuelt problem. Men p.t. må vi afvise forslaget.

Erling Oxdam (V):

Venstre har på én måde sympati for forslaget. Vi kan ikke forstå, hvorfor det offentlige – her navnlig staten – skal have en fortrinsret til at undgå at spørge kommunen om nedlæggelse af beboelseslejligheder, specielt når der er tale om store, gode lejligheder med central beliggenhed.

Vi kan ikke forstå, hvorfor offentlige kontorer ikke kan ligge andre steder end dér, hvor attraktive beboelseslejligheder er beliggende. Vi mener i det hele taget, at der bør være ligestil- ling mellem det offentliges muligheder og de privates muligheder for at få nedlagt lejlighe- der. Det er rigtigt, som det blev sagt før, at så længe der er en vis boligmangel i det køben- havnske område, skal man være varsom med nedlæggelse af lejligheder. Lad gå med sam- menlægninger for at få ordentlige familieboli- ger, men nedlæggelser skal være undtagelsen.

Alligevel mener vi ikke, at vi umiddelbart kan anbefale eller støtte det fremsatte forslag. Vi mener i hvert fald, at man bør forhandle om det, og nu hører jeg, at boligministeren vil lade det indgå i overvejelserne i forbindelse med den nye lejelov, og her er det jo en bestemmelse i den såkaldte midlertidige lejelov.

Vi mener, at man bør forhandle om det i Boligudvalget, men kan ikke støtte forslaget, selv om vi har sympati for det. Hvad vi deri- mod ikke har sympati for er den mærkelige begrundelse, forslagsstillerne giver: at den slags store lejligheder godt kunne bruges til unge mennesker, der har brug for kollegieværelser. Man skulle altså lave kollektiver ud af store, gode lejligheder med central beliggenhed, hvil- ket forekommer at være et meget mærkeligt udgangspunkt. Men det skal selvfølgelig ikke berøre hovedsynspunktet: at staten ikke skal